

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 4282/2022
01.12.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Бранке Дражић и Драгане Бољевић, чланова већа, у парници из радног односа тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Иван Иванковић адвокат из ..., против туженог ЈП „Електропривреда Србије“ са седиштем у Београду, чији је пуномоћник Александар Будалић адвокат из ..., одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 3582/21 од 15.09.2021. године, у седници већа одржаној дана 01.12.2022. године, донео је

ПРЕСУДУ

ПРЕИНАЧУЈЕ СЕ пресуда Апелационог суда у Београду Гж1 3582/21 од 15.09.2021. године тако што се **ОДБИЈА** као неоснована жалба туженог и потврђује пресуда Првог основног суда у Београду П1 2736/19 од 20.05.2021. године и **ОДБИЈА** захтев туженог за накнаду трошкова првостепеног и другостепеног поступка.

ОБАВЕЗУЈЕ СЕ тужени да на име трошкова поступка по ревизији исплати тужиоцу износ од 127.232,00 динара у року од 15 дана од достављања преписа пресуде.

ОДБИЈА СЕ захтев туженог за накнаду трошкова поступка по ревизији.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 3582/21 од 15.09.2021. године, ставом првим изреке, преиначена је пресуда Првог основног суда у Београду П1 2736/19 од 20.05.2021. године и одбијен тужбени захтев којим је тужилац тражио исплату мање исплаћене зараде по основу сменског рада за период од јула 2016. године до фебруара 2020. године са законском затезном каматом и доприносима за пензијско и инвалидско осигурање, и захтев тужиоца за накнаду трошкова парничног поступка у износу од 100.054,00 динара са законском затезном каматом од дана наступања извршности пресуде до исплате, а тужилац обавезан да накнади туженом трошкове првостепеног парничног поступка у износу од 1.950,00 динара у року од 15 дана од дана пријема писаног отправка пресуде. Ставом другим изреке, обавезан је тужилац да на име трошкова поступка по жалби исплати туженом износ од 27.308,00 динара у року од 15 дана од дана пријема писаног отправка пресуде.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права.

Тужени је дао одговор на ревизију са предлогом да се иста одбије као неоснована и тужилац обавезе на накнаду трошкова поступка поводом тог правног лека.

Одлучујући о изјављеној ревизији у складу са чланом 403. став 2. тачка 2. и чланом 408. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да је тужиочева ревизија основана.

У спроведеном поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац је у спорном временском периоду радио сваког другог дана од 7 до 19 часова. Тужени му за такав рад у означеном периоду није исплаћивао зараду увећану за 8,9%, предвиђену Посебним колективним уговором код туженог за рад у сменама. Висина новчаног потраживања тужиоца по том основу утврђена је вештачењем.

Полазећи од тако утврђеног чињеничног стања, првостепени суд је закључио да рад тужиоца по систему 12 сати рада – 36 сати одмора – 12 сати рада има карактер сменског рада. Због тога је, применом члана 108. став 4. Закона о раду и члана 38. став 1. тачка 4. Посебног колективног уговора туженог, којим је предвиђено да се основна зарада запосленог увећава за рад у сменама за 8,9%, усвојио тужбени захтев.

Другостепени суд је преиначио првостепену пресуду и тужбени захтев одбио. По становишту тог суда, рад тужиоца нема одлике сменског рада због чега му не припада право на увећање зараде по том основу.

По налажењу Врховног касационог суда, основано се ревизијом тужиоца указује да је другостепени суд погрешно применио материјално право. Ревизијски суд прихвата разлоге првостепеног суда да је тужилац у спорном периоду радио у сменама и да му за то на основу члана 108. став 4. Закона о раду припада право на увећану зараду по основу рада у сменама, предвиђено чланом 38. став 1. тачка 4. Посебног колективног уговора туженог.

Из тог разлога, на основу члана 416. став 1. ЗПП, одлучено је као у првом ставу изреке.

Тужилац је успео у поступку по ревизији и зато, у смислу члана 153. став 1. и члана 154. ЗПП има право на трошкове поступка за састав тог правног лека у износу од 18.000,00 динара, судску таксу за ревизију у износу од 27.308,00 динара и одлуку по ревизији у износу од 40.962,00 динара. Због тога је одлучено као у другом ставу изреке.

Тужени нема право на трошкове за састав одговора на ревизију јер није успео у поступку по том правном леку, па је зато применом члана 153. став 1. ЗПП одлучено као у трећем ставу изреке.

**Председник већа – судија
Бранислав Босиљковић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић